

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 3 marca 2020 r.

BADK.DPK.133.3.2020

P10-01/20	Data wpływu petycji 27 grudnia 2019 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 2 marca 2020 r.

TRANSPORT DROGOWY

TEMAT

**WYMAGANIA WOBEC KIEROWCY
WYKONUJĄCEGO PRZEWÓZ OSÓB**

WNOSZĄCY PETYCJE: petycja indywidualna

Maciej Wolfram-Jaroszyński.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw, w celu wprowadzenia dla kierowców świadczących usługi przewozu osób wymogu znajomości języka polskiego w stopniu komunikatywnym.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Zdaniem wnoszącego petycję konieczne jest wprowadzenie wymogu znajomości języka polskiego na poziomie komunikatywnym kierowcy wykonującego usługę przewozu osób na rzecz podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa przy przewozie osób z wykorzystaniem m.in. aplikacji mobilnych. Bezpośredni i niezakłócony kontakt pasażera z kierowcą, bez bariery językowej, powinien być priorytetem bezpiecznego wykonania usługi transportowej.

W ocenie autora petycji brak ustawowych wymagań znajomości języka kraju, w którym wykonuje pracę kierowca: „stanowi zagrożenie dla życia i zdrowia pasażerów, np. w sytuacji, kiedy kierowca nie zrozumie prośby o zatrzymanie się albo jazdy do szpitala, kiedy pasażer poczuł się źle, a tym bardziej w sytuacji, kiedy bez znajomości polskiego kierowca nie może opisać zdarzenia pogotowiu czy policji i poprosić o pomoc”. Wnoszący petycję uważa, czerpiąc ze swoich doświadczeń, że brak swobodnego porozumienia z kierowcą ma również wpływ na jakość świadczonej usługi „Nagminnym przypadkiem jest niemożność wskazania przez pasażera pożądanej trasy przejazdu, ponieważ kierowca nie rozumie treści prośby”.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140 ze zm.) stanowi, że wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie:

- przewozu osób samochodem osobowym, pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą oraz taksówką wymaga uzyskania odpowiedniej licencji,
- przewozu osób autobusem oraz przewozu rzeczy (dla pojazdów o DMC powyżej 3,5 t) wymaga uzyskania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego,
- pośrednictwa przy przewozie rzeczy lub pośrednictwa przy przewozie osób wymaga uzyskania odpowiedniej licencji.

Przedsiębiorcy, wykonującemu krajowy transport drogowy w zakresie przewozu osób, udziela się licencji, jeżeli spełnia warunki określone w art. 5c ustawy, w tym w stosunku do zatrudnionych przez niego kierowców, a także innych osób niezatrudnionych przez niego, lecz wykonujących osobiście przewóz na jego rzecz, prawomocnie nie orzeczono zakazu wykonywania zawodu kierowcy.

Przedsiębiorcy, wykonujący krajowy transport drogowy w zakresie pośrednictwa przy przewozie osób, zgodnie z art. 5d ustawy, są obowiązani prowadzić takie pośrednictwo wyłącznie na rzecz przedsiębiorców posiadających odpowiednią licencję.

Licencję, wskazaną w art. 6, na wykonywanie krajowego transportu drogowego dla przewozu osób taksówką udziela się przedsiębiorcy na określony obszar, jeżeli:

- członkowie organu zarządzającego osoby prawnej, spółki jawnej lub komandytowej lub osoby prowadzącej działalność gospodarczą spełniają wymóg dobrej reputacji, nie byli prawomocnie skazani za przestępstwa (przeciwko życiu i zdrowiu, wolności seksualnej i obyczajności, a także za przestępstwa, o których mowa w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii), a ponadto nie orzeczono prawomocnie wobec nich zakazu wykonywania zawodu kierowcy,

- posiada on tytuł prawny do dysponowania pojazdem lub pojazdami spełniającymi wymagania techniczne określone przepisami prawa o ruchu drogowym, którymi transport drogowy ma być wykonywany,

- zatrudnieni przez niego kierowcy oraz sam przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy nie byli prawomocnie skazani za przestępstwa (przeciwko życiu i zdrowiu, wolności seksualnej i obyczajności, a także za przestępstwa, o których mowa w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii) a ponadto nie orzeczono prawomocnie wobec nich zakazu wykonywania zawodu kierowcy. Ukończyli odpowiedni wiek, posiadają wymagane prawo jazdy oraz uzyskali odpowiednią kwalfikację wstępną lub wstępną przyśpieszoną, posiadają odpowiednie uprawnienie do kierowania pojazdem samochodowym określone w ustawie o kierujących pojazdami, brak jest przeciwwskazań zdrowotnych i psychicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.

Licencji, wymienionych w art. 5b, udziela się w drodze decyzji administracyjnej, na czas oznaczony, nie krótszy niż 2 lata i nie dłuższy niż 50 lat i są zezwoleniem w rozumieniu ustawy - Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 39b, do uzyskania kwalifikacji wstępnej lub wstępnej przyśpieszonej może przystąpić osoba:

– która, przebywa na terytorium Polski przez co najmniej 185 dni w roku ze względu na więzi osobiste lub zawodowe, albo studiuje od co najmniej sześciu miesięcy i przedstawi zaświadczenie potwierdzające ten fakt,

– lub niebędąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, mająca zamiar wykonywać przewozy na rzecz podmiotu mającego siedzibę na terytorium Polski,

– która, nie ma przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.

Kierowca obowiązany jest uzyskać kwalifikację, odpowiednio do pojazdu samochodowego, którym zamierza wykonywać przewóz drogowy, w zakresie bloków programowych określonych odpowiednio do kategorii prawa jazdy. Kwalifikacja obejmuje zajęcia teoretyczne i praktyczne oraz testy kwalifikacyjne.

Kierowcy niebędący obywatelami krajów należących do Unii Europejskiej, ale zamierzający wykonywać pracę na rzecz przedsiębiorstwa działającego we Wspólnocie Europejskiej są zobowiązani także do uzyskania świadectwa kierowcy (art. 32a). Świadectwo stanowi dokument będący poświadczeniem, że kierowca jest zatrudniony zgodnie z obowiązującymi przepisami w celu wykonywania przez niego przewozów drogowych na terenie państw należących do Unii Europejskiej. Przed wyrobieniem świadectwa kierowcy, każdy kierowca ma obowiązek uzyskać świadectwo kwalifikacji zawodowej, orzeczenie lekarskie i psychologiczne. O świadectwo kierowcy może ubiegać się przedsiębiorca planujący zatrudnienie obcokrajowca.

Ustawa z dnia 16 maja 2019 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1180) jest aktem nowelizującym, który ma na celu stworzenie jednakowych warunków prawnych dla podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa przy przewozie osób, zapewnienie bezpieczeństwa pasażerów oraz wprowadzenie mechanizmów dla skuteczniejszej kontroli prawidłowości wykonywania działalności przez pośredników i podmioty z nimi współpracujące. Nowe rozwiązania wprowadzają m.in. definicję pośrednictwa przy przewozie osób, konieczność uzyskania przez pośrednika licencji upoważniającej do wykonywania transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie osób, wymagania techniczne aplikacji mobilnej, mechanizmy kontroli posiadanych licencji oraz katalogu sankcji za naruszenia z tytułu niestosowania się do przepisów ustawy o transporcie drogowym.

Art. 5 ustawy stanowi, że w przypadku licencji w zakresie przewozu osób taksówką wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki

zostały wydane, nie dłużej jednak niż 3 lata. Posiadane licencje podlegają obowiązkowi dostosowania ich do nowych wymagań przed upływem 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Ustawa nowelizująca weszła w życie 1 stycznia 2020 r.

INFORMACJE DODATKOWE:

SPRAWOZDANIE: „Dokumenty wydane przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r. oraz ważne w obrocie prawnym wg stanu na dzień 31 grudnia 2019 r.”.

Według danych ze sprawozdania w 2019 r. wydano 73 694 świadectw kierowcy, w tym dla obywateli Białorusi - 15 038 świadectw, Kazachstanu – 55, Mołdawii – 1 139, Rosji – 891, Ukrainy – 55 547.

Leszek Jaworski „Jak się zmieni rynek taxi po 1 stycznia?” Gazeta Prawna.pl¹

„(...) Kolejna nowość to wprowadzenie obowiązku posiadania licencji przez podmiot zajmujący się pośrednictwem przy przewozie osób. Pod definicję pośrednika podlegać będą nie tylko podmioty typu Uber, lecz także korporacje taksówkarskie pośredniczące w usługach przewozu. (...) Przedsiębiorcy zajmujący się pośrednictwem będą mogli zlecać przewozy wyłącznie przedsiębiorcom posiadającym licencje. A przy tym powinni weryfikować te licencje.

Nowelizacja określiła obowiązki, które będzie musiał spełnić pośrednik m.in.: prowadzić w postaci elektronicznej rejestr przekazanych zleceń (kursów pasażerskich) oraz prowadzić ewidencję przedsiębiorców, którym będzie on zlecać przewóz. (...) Nowością dla przedsiębiorców prowadzących działalność w krajowym transporcie drogowym w zakresie przewozu osób taksówką będzie też obowiązywanie zasady, że wydawana będzie tylko jedna licencja, a na każdy pojazd służący do prowadzenia takiej działalności wypis z tej licencji. Nowością jest wprowadzenie możliwości stosowania aplikacji mobilnej. Ma to być alternatywa dla tradycyjnego taksometru i kasy fiskalnej”.

OPRACOWAŁA

Joanna Baranowska

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz

¹<https://prawo.gazetaprawna.pl/artykuly/1422184.od-stycznia-obowiazkowe-licencje-dla-posrednikow-i-koniec-egzaminu-z-topografii.html> [dostęp 21.02.2020 r.].